

ZEVENDE PASTORALE BRIEF – zaterdag 25 april

*voor parochianen en belangstellenden
van de H. Jacobusparochie N.W. Friesland*

De Heer is onze reisgenoot,
Hij die ons zijn gezelschap bood
en sprekend over kruis en graf
geduldig tekst en uitleg gaf.

Zo valt een lange weg ons licht,
de Schrift opent een vergezicht
en brengt verdwaalden dicht bij huis,
verloren zonen komen thuis.

De avond daalt, blijf bij ons Heer
Hij zet zich aan de tafel neer
en breekt het brood en schenkt de wijn,
die gast, het moet de Gastheer zijn!

Wij keren naar Jeruzalem,
ons brandend hart verneemt zijn stem,
Hij deelt met ons het dagelijks brood,
de Heer is onze reisgenoot.

(Jaap Zijlstra)

*** Inleiding...**

Deze week en vorige week waren er twee uitvaarten in onze parochie. Het is vreemd om ineens buiten het vertrouwde kerkgebouw afscheid van iemand te moeten nemen en verdrietig dat er zo weinig mensen bij mogen zijn. We hebben gevierd en herinneringen uitgesproken onder de blote hemel, in de wind en de zon. Dat heeft ook wel iets bijzonders met het mooie weer van de afgelopen tijd...

Afgelopen dinsdag kregen wij van de premier te horen dat wij moeten volhouden op deze weg. Voor de kinderen en de gezinnen komt er gelukkig wat verlichting. De verpleeghuizen blijven gesloten voor bezoek. We moeten het allemaal doen met de onverwachte ontmoetingen, natuurlijk op de gepaste afstand. We moeten het hebben van dat onverwachte telefoontje, die mooie kaart, de kinderen die zwaaien voor het raam, een bloemetje van de burens, een praatje op de oprit, de natuur die steeds meer nieuw leven vertoont....

We gaan een week tegemoet waarin er waarschijnlijk weer wat regen gaat vallen. Dat is goed voor het land en de tuinen. Het zal alles weer wat opruimen en het groen uit de grond laten schieten. Ik wens ons allemaal toe dat wij ons in deze bijzondere tijd ondanks alles blijven verwonderen over de schoonheid om ons heen en de veerkracht van de mensen. Dat wij blijven genieten van wat Gods Schepping ons allemaal te bieden heeft...

In deze brief kunt u ook daar iets over lezen.

Deze zondag kunt u de eucharistieviering met pastoor Marco Conijn om 10.00 uur in de Martinikerk van Franeker live op Omrop Fryslân volgen.

Wij wensen u veel leesplezier!
Hartelijke groet,

Pastoor Marco Conijn (c.m.conijn@hotmail.com)
Pastor Dorenda Gies (pastorgies@kpnmail.nl)

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

* Vanuit het pastoresteam...

Luisterend oor van de pastores

Als u even uw hart wil luchten, bel ons. Dat kan de hele dag.

Pastoor Marco Conijn: 0517-233288 / 06 21833503

Pastor Dorenda Gies: 06 20821969

* Gelovige Inspiratie...

Door pastoor Marco Conijn

Het heilig Evangelie (volgens Lucas 24, 13-35)

In die tijd waren er twee van de leerlingen van Jezus op weg naar een dorp dat Emmaus heette en dat ruim elf kilometer van Jeruzalem lag. Zij spraken met elkaar over alles wat was voorgevallen. Terwijl zij zo aan het praten waren en van gedachten wisselden, kwam Jezus zelf op hen toe en Hij liep met hen mee. Maar hun ogen werden verhinderd Hem te herkennen.

Hij vroeg hun: "Wat is dat voor een gesprek dat gij onderweg met elkaar voert?"

Met een bedrukt gezicht bleven ze staan.

Een van hen, die Kléopas heette, nam het woord en sprak tot Hem:

"Zijt Gij dan de enige vreemdeling in Jeruzalem, dat Gij niet weet wat daar dezer dagen gebeurd is?"

Hij vroeg hun: "Wat dan?"

Ze antwoordden Hem:

"Dat met Jezus de Nazarener, een man die profeet was, machtig in daad en woord in het oog van God en van heel het volk; hoe onze hogepriesters en overheidspersonen Hem hebben overgeleverd om Hem ter dood te laten veroordelen en hoe zij Hem aan het kruis hebben geslagen.

En wij leefden in de hoop, dat Hij degene zou zijn die Israël ging verlossen!

Maar met dit al is het reeds de derde dag sinds die dingen gebeurd zijn.

Wel hebben een paar vrouwen uit ons midden ons in de war gebracht;

ze waren in de vroegte naar het graf geweest,

maar hadden zijn lichaam niet gevonden,

en ze kwamen zeggen dat zij ook nog een verschijning van engelen hadden gehad, die verklaarden dat Hij weer leefde.

Daarop zijn enkelen van de onzen naar het graf gegaan

en bevonden het zoals de vrouwen gezegd hadden, maar Hem zagen ze niet."

Nu sprak Hij tot hen: "O onverstandigen, die zo traag van hart zijt

in het geloof aan alles wat de profeten gezegd hebben!

Moest de Messias dat alles niet lijden om in zijn glorie binnen te gaan?"

Beginnend met Mozes verklaarde Hij hun uit al de profeten wat in al de Schriften op Hem betrekking had.

Zo kwamen ze bij het dorp waar ze heen gingen, maar Hij deed alsof Hij verder moest gaan.

Zij drongen bij Hem aan:

"Blijf bij ons, want het wordt al avond en de dag loopt ten einde."

Toen ging Hij binnen om bij hen te blijven.

Terwijl Hij met hen aanlag nam Hij brood,

sprak de zegen uit, brak het en reikte het hun toe.
Nu gingen hun ogen open en zij herkenden Hem,
maar Hij verdween uit hun gezicht.
Toen zeiden ze tot elkaar: "Brandde ons hart niet in ons,
zoals Hij onderweg met ons sprak en ons de Schriften ontsloot?"
Ze stonden onmiddellijk op en keerden naar Jeruzalem terug.
Daar vonden ze de elf met de mensen van hun groep bijeen.
Dezen verklaarden: "De Heer is werkelijk verrezen, Hij is aan Simon verschenen."
En zij van hun kant vertelden wat er onderweg gebeurd was
en hoe Hij door hen herkend werd aan het breken van het brood.

Overweging

Iets hoeft niet groot te zijn om veel invloed te hebben. Neem het Coronavirus wat de wereld in zijn greep houdt. Het virus is compleet onzichtbaar voor het blote oog en toch zeer verlamdend aanwezig.

Op vele plaatsen is het al weken heel stil. Helaas ook in onze kerken. Hier en daar wordt er gestreamd. Daarnaast zendt omroep Fryslân al enkele weken de eredienst uit vanuit de prachtig mooie Martinikerk in het hart van de stad Franeker. Ooit was dit de plek waar alle christenen zondags samen kwamen, toen er van verdeeldheid nog geen sprake was.....

Ook komende zondag wordt er in de Martinikerk gevierd. We zijn als katholieke Jacobusparochie heel erg blij en verguld, dat met toestemming van de kerkenraad en de collega predikanten zondag de H. Mis mag worden opgedragen. Daarom staat er deze week geen overweging afgedrukt. U kunt de preek beluisteren a.s. zondag om 10.00 uur door af te stemmen op Omrop Fryslân op uw televisie of te kijken via www.omropfryslan.nl/live/omrop-fryslan-tv.

Voorbede

(onderstaande voorbede zullen in het Fries worden uitgesproken door dhr. Arno Brok, commissaris van de Koning, tijdens de live uitzending aanstaande zondag)

Laten wij ons richten tot de God van alle tijden
die zich het beste laat kennen als Degene die met ons meetrekt in barre tijden...
méér dan eens zoeken we Hem, hebben we Hem nodig...

In deze verwarrende en onzekere tijd
waarin het Coronavirus rondwaart wereldwijd
bidden we voor alle landen en volken die ontregeld zijn
door beschermende maatregelen;
dat zij behoedzaam met elkaar omgaan
en méér dan ooit ontdekken wat echt belangrijk is.
Goede God, blijf bij hen.

In deze lege-kerken-tijd
waarin christenen wereldwijd via andere kanalen contact zoeken met God en met elkaar,
bidden we voor allen die zich ontzettend eenzaam en verlaten voelen
door het binnen-zitten en het ontberen van ontmoetingen:
Dat zij ook thuis zich behoed weten door God zelf.
Goede God, blijf bij hen.

In deze onrustige en angstige tijd
bidden wij voor wie werken-buiten-de-deur en ongewild risico's lopen;
voor allen die werken in de zorg – in ziekenhuizen en klinieken,
in instellingen en zorgcentra:
dat zij gezond blijven en alles doen
om besmetting van anderen en naasten te voorkómen.
Goede God, blijf bij hen.

In deze tijd van een overvloed aan nieuwsberichten, cijfers en conclusies,
in deze tijd van zoeken naar een vaccin,
bidden we eerst en vooral voor wie getroffen zijn
door het Corona virus en nu herstellend zijn,
op IC's of ziekenhuisafdelingen,
thuis of in quarantaine:
dat zij beter worden.
Dat zij zich overgeven aan de deskundige zorg
van artsen, verpleegkundigen en mantelzorgers.
Goede God blijf bij hen.

In deze tijd van ziekte en angst bidden wij
voor wie het extra zwaar hebben:
Voor allen die dag en nacht klaar staan voor één of meerdere zieken: dat zij volhouden.
Voor onze eigen familieleden en vrienden: om goede gezondheid.
Voor wie met ons meeliepen in ons leven
en die we kwijtraakten door de aardse dood.
We gedenken hen in een moment van stilte.....

Goede God, hoor toch al ons roepen en de stemmen van allen wereldwijd:
wees onze reisgenoot en blijf bij ons, ook al wordt het avond,
door Christus onze Heer.....

* **Gedachten van parochianen...**

Vorige week vertelde Jelte over zijn belevenissen tijdens Pasen.
Deze week wou ik mijn dagelijkse leven met jullie delen.

Het was toch behoorlijk wennen toen de scholen en kerken dicht moesten. Nu heb ik online les en volg ik de zondagse viering live mee.
Daarbij kan ik iedere dag de Poolse mis kijken.
Ik vind het best jammer dat ik nu niet meer normaal naar de kerk kan.
Ook mis ik het naar school gaan toch wel een beetje.
Ik zie vrienden al weken niet meer en ik mis de gezelligheid met mijn hockeyteam, maar binnenkort beginnen mijn hockey trainingen weer en ik verheug mij erop om mijn teamgenoten weer te zien.

Ik had vele leuke activiteiten in maart ingeplant die dus helaas niet door gingen.
Bijvoorbeeld de reünie die een paar weken geleden zou plaatsvinden met de groep waarmee ik naar Albanië ben geweest vorig jaar.
Je kijkt er heel lang naar uit en dan gaat het ineens niet meer door.
Dan baal je wel, maar gelukkig kan je nog altijd wel videobellen met elkaar.
Daarbij was ik vorige week jarig en helaas kon dus niemand op bezoek komen, maar alsnog was het een leuke dag.

Er zijn niet alleen maar nadelen aan de beperkingen.
Normaal gesproken zou ik op school zijn
of was ik dan druk bezig met huiswerk of was ik gaan trainen.

Nu heb ik meer tijd voor mezelf.
Ook heb ik meer tijd om met mijn ouders door te brengen.
Bijvoorbeeld om samen met mijn moeder te gaan koken
of met mijn vader samen te gaan klussen
of om met z'n drieën te gaan werken in de tuin
of te gaan wandelen rondom de boerderij samen met mijn twee honden
(wandelen is geen probleem omdat er hemelsbreed
op een halve kilometer afstand niemand woont).

Door al deze beperkingen begin je ook kleine dingen te missen die je nu niet meer kan doen.
Zoals bijvoorbeeld het dienen tijdens vieringen met anderen.
Je waardeert nu dingen die normaal gesproken heel gewoon waren.
Eerlijk gezegd heb ik een beetje genoeg van al die maatregelen
en we bidden dat het snel voorbij gaat.
Ik hoop dat ik iedereen gezond en wel terug kan zien.

Zosia Boersma, acoliet in Harlingen

Ander nieuws dan corona...

Pasen was dit jaar heel erg raar. Geen Goede Week vieringen waar ik altijd bij was, geen Paasviering, geen kinderen thuis voor een gezamenlijke maaltijd, heel erg raar. Zeker ook omdat onze kleindochter van 2 maanden er voor het eerst bij zou kunnen zijn. Maar ook dit was niet mogelijk. We zien haar op afstand via foto's en videofilmpjes.

Nu weet niet hoe het u vergaat, maar enerzijds volg ik het coronanieuws, anderszijds heb ik ook de behoefte om eens wat anders te horen. Iets vrolijks, iets positiefs.

En dat gebeurde de afgelopen 2 weken bij ons in wooncentrum Almenum in Harlingen. We hebben daar ons bedrijf gevestigd. Een maaltijdservice en we doen ook aan partycatering. Dat laatste ligt volkomen stil, is niet leuk, maar wel begrijpelijk. Levert natuurlijk omzetverlies op maar de maaltijdservice draait nog steeds goed. We kunnen het voorlopig hebben.

Nu zijn er in het wooncentrum allerlei initiatieven die echter nu ook stil liggen. En dat is voor bewoners best wel vervelend. Ook hier slaat de eenzaamheid toe!

Maar..... Er is ook goed nieuws.

Met een groepje vrijwilligers hebben we een dierentuin ingericht. Die bestond al maar was leeg. De hokken in de vorm van een Afrikaanse hut zijn opgeknapt, er is een nieuw hekwerk omheen gekomen en er zijn dieren gekomen. Mini-schaapjes, dwerggeiten en een grote witte Friese geit. De bewoners hebben haar de naam Lobke gegeven.

De mensen genieten hiervan.

Twee weken geleden werden er bij 2 van onze minischaapjes een lammetje geboren. Groot was onze vreugde. Helaas overleed de moeder van een van de lammetjes. Wat nu. De andere moeder accepteerde het lammetje niet en moest met de fles groot gebracht worden. Onze dochter zat toch thuis dus die wilde het wel doen. Maar een dag later bleek dat ze een allergie heeft en zat ze onder de bulten wat verschrikkelijk jeukte. Dan op zoek naar een andere oplossing. Dan maar naar ons. Maar wij hebben een jonge hond van 8 maanden – een Engelse Basset - en die is nogal speels en vooral lomp.

Onze burens brachten uitkomst. Zij wilden wel voor het lammetje zorgen en ze genieten er ontzettend van. Zien er nu al tegenop om afscheid te nemen.

En in de nacht van 21 april bracht onze grote witte Friese geit Lobke een drieling ter wereld. Met moeder en kinderen gaat het uitstekend.

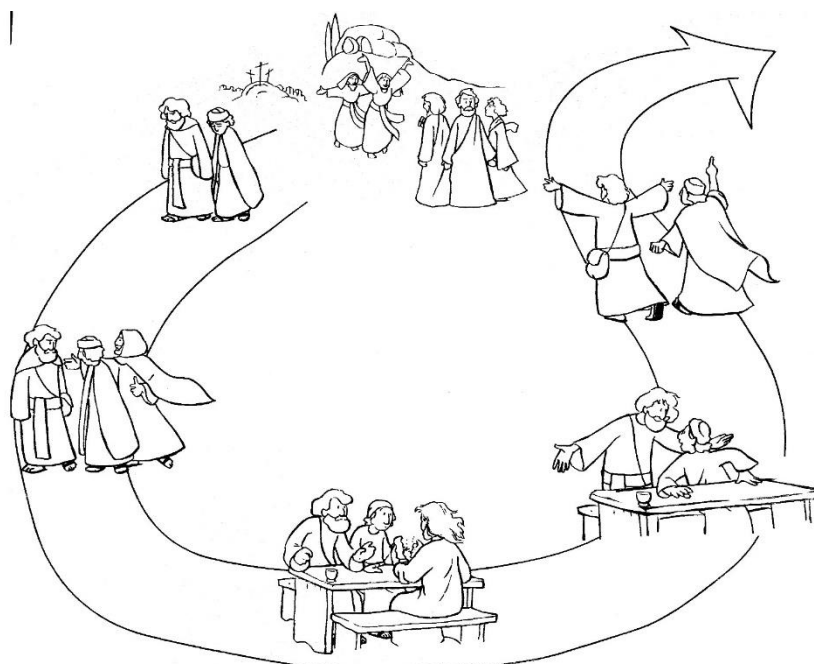
Zo zie je maar weer..... het leven gaat door. Onze bewoners genieten ervan vanaf hun balkon en soms voor het hek.

Dus ook wat positief nieuws.

Tineke Kingma Harlingen

* Voor de kinderen...

Het verhaal van de Emmausgangers uitgebeeld:

Maak het even stil in jezelf voor het volgende gebed:

Altijd dichtbij...

Lieve God,
Wij zijn blij dat U altijd dicht bij ons bent.
We hoeven niet bang te zijn
Ook wanneer wij U niet kunnen zien
en wanneer wij bedroefd zijn, wilt U ons troosten.
Wilt U ons helpen om net zo lief voor elkaar te zijn
als U bent voor ons?
Amen

* Nieuws vanuit de parochie...

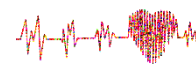

Kunnen wij u helpen?

Wie door de crisis wordt beperkt kan op mensen van de Caritas een beroep doen. Bijvoorbeeld voor het doen van boodschappen, de hond uitlaten en eventuele andere zaken. Daarvoor zijn er vier telefoonnummers beschikbaar: Mocht u geen beroep willen doen op hulp, maar juist hulp willen aanbieden, dan kan dat ook. Graag zelfs.

Locatie St. Annaparochie:	Trees Stornebrink	06 23108907
Locatie Dronryp:	Jos Nijssen	06 21622113
Locatie Franeker:	Theo van der Geest	06 15428549
Locatie Harlingen:	Joke van der Heide	06 30506061

* Hart onder de riem...

Een tip voor gebed...

Dank voor de pastorale brieven. Misschien een leuke tip om te vermelden dat Lourdes TV de hele dag door gebed en rozenkrans uitzendt live vanaf de grot, via YouTube LourdesTV of Facebook. Ook af en toe een Vlaamstalige rozenkrans. En daarna zingen ze te Lourd op de bergen en hoor je ook in de verte het klokkenspel van de Rosaire.... echt ontroerend mooi! De VNB benoemt op hun social media wanneer de Vlaamstalige rozenkrans is en op de website van Lourdes zelf zie je een schedule van alle gebedsmomenten en in welke talen, gaat hele dag non stop door!

Anja Eerhart (Franeker)

Even afleiding....

Met het paard Minke een prachtige Fries, op bezoek bij de bewoners van het verpleeghuis de Batting in Harlingen. Een bewoner die buiten in de tuin het prachtige paard en ruiter bewonderde vertelde op afstand door het hek: "Mijn dag kan niet meer stuk, wat is dit mooi!"

Dit was een bijzonder middag. Wij vonden het prachtig om dit bezoek af te leggen.

Sanna , Anka en Joke van der Heide.

Over de lente....

Een paar weken geleden kreeg ik van een oud parochiane een prachtige tekst op mijn app. Het was een tekst die al her en der op allerlei kanalen circuleerde. Omdat er in deze brief wat meer ruimte is, wilde ik jullie die tekst niet onthouden. Hartelijke groet, Dorenda Gies

Maar de lente wist het niet ...

Het was begin 2020 ...

De mensen hadden een lange donkere winter achter de rug. Februari was een hele onrustige maand geweest met veel stormen en veel regen.

De natuur was onrustig, alsof ze de mensen iets wilde vertellen, alsof ze de mensen ergens voor wilde waarschuwen ... En toen werd het Maart ...

Het was Maart 2020 ...

De straten waren leeg, de meeste winkels waren gesloten,
de meeste auto's stonden langs de kant van de weg,
de mensen kwamen bijna niet meer buiten en dat over de hele wereld.
Landen gingen op slot, de mensen konden niet geloven dat dit gebeurde,
het was zo surrealistisch ...
Iedereen wist wat er aan de hand was.

Maar de lente wist het niet ...
En de bloemen bleven bloeien.
En de zon scheen ...
De eerste mooie lentedag sinds lange tijd brak aan.
En de zwaluwen kwamen terug.
En de lucht werd roze en blauw.
Het werd later donker
en 's ochtends kwam het licht vroeg door de ramen

Het was Maart 2020 ...

De jongeren studeerden online, vanuit huis.
Kinderen speelden onvermijdelijk vooral in huis.
Pubers verveelden zich, ouders wisten niet wat te doen.
Mensen kwamen alleen even buiten om boodschappen te doen
of om de hond uit te laten.
Bijna alles was gesloten ...
Zelfs de kantoren, hotels, restaurants en bars.
Het leger begon uitgangen en grenzen te bewaken.
Mensen moesten vanuit huis gaan werken.
Ondernemers kwamen in de problemen.
De meeste kinderen konden niet meer naar school.
Er was ineens niet genoeg ruimte voor iedereen in ziekenhuizen,
operaties en onderzoeken werden uitgesteld ...
Iedereen wist het.

Maar de lente wist het niet ... en het ontsproot.
Ze draaide onverstoord haar jaarlijkse programma af.
Ze schonk ons haar mooiste bloemen en haar heerlijkste geuren.

Het was Maart 2020 ...

Iedereen zat thuis in quarantaine, om gezondheidsredenen of preventief.
Sommige mensen mochten niet meer naar hun werk, anderen móesten.
Elkaar omhelzen, kussen of een hand geven was ineens een bedreiging.
Iedereen moest flinke afstand tot elkaar bewaren, dat was afschuwelijk.
In de supermarkt waren allerlei schappen leeg.
Allerlei leuke dingen gingen niet meer door,
daar werd een streep door gezet en niemand wist wanneer dat weer kon.
Mensen werden beperkt in hun vrijheid terwijl er vrede was.
Over de hele wereld werden veel mensen ziek en het was besmettelijk ...
Er was isolatie, ziekte en paniek ...
Toen werd de angst pas echt !!!

En de dagen zagen er allemaal hetzelfde uit ...
En de weken duurden ineens veel langer ...
En iedereen hoopte dat er niet nóg meer strenge maatregelen zouden volgen ...
De mensen zaten vast in een film en hoopten dagelijks op dé held ...
De wereld was vertraagd terwijl het geen vakantie was,
niemand had dit verwacht ...
Iedereen wist wat er gebeurde.

Maar de lente wist het niet ... en de rozen bleven bloeien.
De magnolia stond in de knop.
De vogeltjes begonnen aan hun nestjes.
En toen ...

Het plezier van koken en samen eten werd herontdekt.
 Iedereen gaf elkaar tips over leuke dingen die je met je kinderen kon doen.
 Er was weer tijd om te schrijven en te lezen,
 mensen lieten hun fantasie de vrije loop
 en verveling ontsproot in creativiteit.
 Sommigen leerden een nieuwe taal.
 Sommigen ontdekten kunst.
 Sommigen ontdekten dat ze niet écht leefden
 en vonden de weg naar zichzelf terug.
 Anderen stopten met onwetend onderhandelen.
 Iedereen had van de één op de andere dag veel meer tijd voor het gezin.
 Eentje sloot het kantoor en opende een herberg met slechts vier mensen.
 Anderen verlieten hun vastgeroeste relatie om de liefde van hun leven te vinden.
 Anderen boden aan om voor kwetsbare mensen boodschappen te doen of te koken.
 Iedereen wist ineens wat een 'vitaal beroep' was, deze mensen werden helden,
 ze werden meer gewaardeerd dan ooit.
 Anderen gingen op afstand muziek met elkaar maken
 of zingen om op deze manier samen te zijn.

Mensen kregen oog voor eenzaamheid en verzonnen dingen om er iets aan te doen.
 Mensen herstelden van hun stressvolle leven.
 Mensen die elkaar niet kenden begonnen spontaan een praatje met elkaar.
 Sommigen maakten vliegers van papier met hun telefoonnummer erop
 zodat eenzame mensen ze konden bellen.
 De overheid ging bedrijven en zelfstandigen helpen
 zodat ze niet failliet zouden gaan of mensen zouden moeten ontslaan.
 Gepensioneerde zorgpersoneel bood zichzelf aan om te helpen in de Zorg.
 Uit alle hoeken kwamen vrijwilligers, iedereen wilde iets doen.
 Om 20:00 uur s 'avonds gingen mensen uit allerlei landen
 klappen voor alle artsen, verpleegkundigen en zorgpersoneel
 die keihard aan het werk waren om in de zorg alles draaiende te houden.

Het was het jaar waarin men het belang erkende van gezondheid en verbinding,
 van saamhorigheid, van sociale contacten en misschien ook van zijn roeping,
 dit deed iets met het collectieve bewustzijn, dit deed iets met alle mensen ...
 En de economie ging bijna kopje onder,
 maar stopte niet, het vond zichzelf opnieuw uit.
 Het was het jaar waarin de wereld leek te stoppen,
 het jaar waarin we met elkaar in de geschiedenisboeken zouden komen
 Dat wisten we allemaal.

En de lente wist het niet ...
 En de bloemen bleven bloeien, en de bomen liepen uit.
 En het werd steeds warmer.
 En er waren veel meer vogels.

En toen kwam de dag van bevrijding
 De mensen keken tv en de premier vertelde iedereen dat de noodsituatie voorbij was.
 En dat het virus had verloren !!!
 Dat iedereen SAMEN had gewonnen !!!
 En toen ging iedereen de straat op
 Met tranen in de ogen
 Zonder maskers en handschoenen
 De buurman werd geknuffeld, alsof hij een broer was.
 En de wereld was mooier en liefdevoller geworden.
 En de mensen waren humaner geworden.
 En ze hadden weer waarden en normen.
 De harten van mensen waren weer open, en dat had positieve gevolgen.
 Doordat alles stil had gestaan kon de aarde weer ademen,
 ook zij was genezen van wat de mensen háár veel eerder hadden aangedaan.

En toen kwam de zomer
 Omdat de lente het niet wist ...

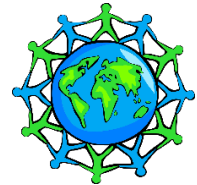
En hij was er nog steeds.
Ondanks alles.
Ondanks het virus.
Ondanks de angst.
Ondanks de dood.

Omdat de lente het niet wist,
leerde iedereen
de kracht van het leven

Susan Blanco 'Geïnspireerd door mensen'

Geïnspireerd door Irene Vella 'Het was 11 maart'

* Vanuit het bisdom, andere kerken en de wereld...

KLOKKEN VAN HOOP gaan eindigen op 29 april

Allereerst willen we allen die deelnemen of hebben deelgenomen aan 'klokken van hoop' hartelijk danken voor het enthousiasme en de betrokkenheid. De vele reacties zijn hartverwarmend. Van Groningen tot Middelburg en van de Waddeneilanden tot in het puntje van Limburg zijn klokken geluid. We zijn erg dankbaar dat we met elkaar zo'n verbondenheid gestalte konden geven.

Begin van een nieuwe fase

Dinsdag 21 april j.l. is er meer duidelijkheid gekomen over de maatregelen tegen de verspreiding van het Coronavirus. Voor sommigen was de boodschap misschien onbevredigend omdat er op het eerste oog nog niet veel aan de situatie lijkt te veranderen. Toch zien we met de opening van de basisscholen in mei de eerste stappen van een nieuwe fase. De kinderen gaan weer naar school en er ontstaat voor de thuiswerkende ouders meer ruimte om rustig te werken. De fase waarin alles 'normaal' is zal nog een tijd op zich laten wachten, maar de fase die nodig is om daar te komen gaat beginnen. Dat zijn hoopvolle tekens! Met de klokken van hoop hebben we niet anders gewild dan dat mensen de hoop op zulke momenten niet zouden verliezen. We hebben daarom besloten dat het goed is om 'klokken van hoop' voor nu te beëindigen.

Laatste luidingen 'klokken van hoop' (29 april en Bevrijdingsdag)

Het beëindigen van 'klokken van hoop' betekent dat woensdag 29 april a.s. de laatste "woensdagavond-luiding" zal zijn. De slotluiding zal plaatsvinden op Bevrijdingsdag (dinsdag 5 mei). We vragen u dan nog eenmaal de 'klokken van hoop en troost' te luiden. De Bevrijdingsdagluiding zal plaatsvinden om 12.00-12.15 uur. Voor de laatste keer luiden we dan samen als teken van hoop en troost voor ons land. Daarmee markeren we tevens de dag waarop het 75 jaar geleden is dat Nederland bevrijd is en laten we horen dat we hopen en erop vertrouwen dat we samen Corona kunnen overwinnen!

Luiding Koningsdag 27 april

Op maandag 27 april is het Koningsdag. Dit jaar wordt Koningsdag thuis gevierd. De Koninklijke Bond voor Oranjeverenigingen heeft een programma voor deze dag bekend gemaakt. Klokgelui maakt hier deel van uit als aankondiging van de Nationale Aubade. *De Oranjabond vraagt of klokken geluid kunnen worden van 09.45-10.00.*

Luiding Dodenherdenking 4 mei

De rouw of doodsklokken zullen luiden vanaf 19.45 uur tot 20.00 uur. Er is dit jaar een aangepast vlagprotocol.